

hvem det er —, kunne indvende, at saa er de Penge spildte, og saa er der ingen Grund til at gaa til den Udvidelse mod Øst, som under andre Omstændigheder sikkert vilde være den billigste og bedste. Det vilde blive et vægtigt Argument mod en rational Ordning med tidssvarende Personer, med Omlægning af Togvejen mod Øst, med Læssesporenes Udvidelse nærmere hen ad Adgangsvejen til, med Rampernes Flytning over til samme Sted o. s. v. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) talte forleden om en fransk Hr. Kontorius. Jeg øjner ligesom en dansk Hr. Kontorius i disse Forhold. Ligger Remisen nemlig først ude paa den vestligste Ende af de i 1904—05 eksproprierede Arealer, bliver det umaadelig vanskeligt at føre et sundt Argument for Udvidelsen mod Øst, som jeg ønsker. Det kan imidlertid ikke være Generaldirektionen, der tager Standpunkt mod denne Udvidelse mod Øst. Der har i Aarenes Løb foreligget mange Planer til Udvidelser derovre, der har ogsaa været en, som netop gik i den Retning, jeg taler for og ønsker, og den havde Generaldirektørens ubetingede Tilslutning, saa det kan ikke være ham, som staar bag ved det, som senere er fremkommet i Retning af, at man skal Vest efter. Jeg vil bemærke, at naar jeg indtager den Stilling, som jeg gør, er det ikke af lokale Hensyn, det er ud fra Statskassens Interesser, jeg taler her, men i denne Sag falder disse Interesser nøjagtig sammen med de lokale Interesser. Som sagt, jeg takker Ministeren for, at Spørgsmaalet om disse Arealers Erhvervelse helt eller delvis vil blive taget under fornyet Overvejelse, og jeg haaber, at denne Overvejelse maa føre til en Ordning, før en saadan er alt for stærkt foregrebet, ved at man har taget fat paa Udførelsen af den foreliggende Plan. Mere skal jeg ikke sige derom i Øjeblikket, thi jeg vil ikke med mine Udtalelser bidrage til, at det skulde blive vanskeligt at faa den af mig paapegede Ordning gennemført, og det kunde ske, hvis jeg udtalte mig yderligere om det. Jeg vil kun til Slutning derom sige, at Ministeren sikkert ligesom hidtil vil kunne gøre Regning paa, at de lokale Kræfter vil være behjælpelige med at faa en Ordning, der gaar i den af mig paapegede Retning.

Saa er der Spørgsmaalet om Strømmen Holdeplads. Der udtalte den højtærede Minister, at Statsbanerne ansaa Opfyldelsen af de smaa Ønsker, som nu er kommet frem, som en lille Finger, der maatte med-

føre en Udvidelse til et Beløb af 30,000 Kr., og en aarlig Udgiftsforøgelse af 4,000 Kr., og Ministeren udtalte, at det var gode og gyldige Grunde til ikke at gaa med til Opfyldelse af de stedlige Ønsker. Det vilde det ogsaa være, hvis det, den ærede Minister fremførte, var rigtigt, men jeg anser det ikke for rigtigt, og jeg kan heller ikke tro, at Ministeren selv anser det for rigtigt, for i Marts Maaned i Fjor lovede Ministeren velvillig Overvejelse af et saadant Andragende, naar det fremkom — det staar Sp. 6731 i Folketingstidende for 1910—11 —, og personlig lovede han mig ligeledes, at det skulde blive en hurtig Overvejelse. Det kan altsaa ikke være Ministerens egen Mening om dette Spørgsmaal, han har udtalt, thi jeg kender Ministeren tilstrækkeligt til at vide, at hans Tankegang er mere logisk end Logikken i denne Stilling. Det forekommer mig ogsaa, at jeg her ligesom øjner en Hr. Kontorius bagved — jeg lader dog dette staa hen. Lad mig sige ganske kort om det Argument, som saaledes anføres, at det synes mig negativt, det synes mig netop at tale for at imødekomme det foreliggende Andragende. Skulde det nemlig vise sig ved Gennemførelsen af disse smaa billige Foranstaltninger, at Trafikken vilde tage saa stærkt til derved, at det blev nødvendigt at foretage en kostbar Udvidelse, maatte det jo være i Statsbanernes egen Interesse at imødekomme den stærkt forøgede Trafik og skaffe Betingelser for dens yderligere Udvikling. Jeg og Andragerne mener, at naar det, som de andrager om, er gennemført, vil det gøre Fyldest i en overskuelig Fremtid, de forlanger foreløbig ikke andet end de Smaating, der andrages om. Kommer den forøgede Trafik ikke, har den højtærede Minister, hvis der skulde komme nye Krav om yderligere Udvidelse, det bedste Argument paa Haanden, idet han kan sige: Det Krav er der ingen Grund til at imødekomme, vi har en Gang foretaget en Udvidelse, og den har vist sig ikke at skaffe forøget Trafik, nu nytter det ikke at komme med Krav om større Foranstaltninger, det vil vi selvfølgelig ikke bekoste, da de smaa Bekostninger, vi har anvendt, ikke har ført til forøget Trafik. Det er en udmærket og holdbar Stilling, den højtærede Minister derved vil have. Paa den anden Side vil det, hvis der kommer stærkt forøget Trafik, være i Statsbanernes egen Interesse at give denne Mulighed for yderligere Udvikling.

For øvrigt skal jeg bemærke, at Trafikken ved Strømmen Holdeplads baade med Hensyn til Personer og Gods trods de